

keerslachtoffers onder de fauna, Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels, Zeist. 83 p.

Kalkhoven, J. T. R., A. H. P. Stumpel & S. E. Stumpel-Rienks, 1976. Landelijke milieukartering; een landschapsecologische kartering van het natuurlijk milieu in Nederland t.b.v. de ruimtelijke planning op nationaal niveau. Studierapport R.P.D. no. 8, Staatsuitgeverij 's-Gravenhage. 141 p. + 4 bijl.

Maarel, E. van der & P. L. Dauvellier, 1978. Naar een Globaal Ecologisch Model voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland. Staatsuitgeverij 's-Gravenhage, 2 dln. 314 p. en 166 p.

Mac Arthur, R. H. & E. O. Wilson, 1967. The theory of island biogeography. Princeton University Press XI + 203 p.

Summary

Faunaprotection and physical planning

This article shows the possibilities of physical planning measures aiming at the preservation of the fauna through conservation of actual nature and landscape values, restoration of degraded landscape elements and establishment of new ones. The physical planning operates on three governmental levels: the national government, the province and the municipality.

The so-called Orientation Report, the Report on Rural Areas inclusive the Structural Outline Sketch for the Rural Areas and the Structural Outline Plan for Nature and Landscape Conservation have a national scope.

As an example for the provincial level a short description is given of the zoning system for the rural area in the regional plan of Twente. The design of a structural concept of nature and landscape conservation and the strategy concerning the impact of agricultural development for nature and landscape conservation are considered.

The allocation or land-use plan of the municipalities can serve as an important means for conservation and development of the fauna. The plan gives binding juridical directives for any particular area within the municipality on a scale of at least 1: 10.000. The significance of the construction permit, which is linked with the allocation plan, for faunaprotection is discussed.

Bij de samenstelling van dit artikel heeft de auteur steun ondervonden van de volgende collega's: A. Beenen, B. Dijkstra, B. Faber, L. Oudejans en H. van Vilsteren. Mevr. M. Stegeman-Van der Zwaan en mevr. H. ten Klooster-Treep verzorgden het typewerk en J. van Duuren het tekenwerk.

Drs. Wilh. J. J. Colaris
Provinciale Planologische Dienst van Overijssel
Postbus 10080
8000 GB Zwolle

In het artikel worden twee roofvliegen (*Asilidae*) als toetssoorten voor de natuurwaarde van heidevelden geïntroduceerd, te weten *Asilus crabroniformis* en *Laphria flava*. *A. crabroniformis* is inderdaad in Nederland een typische heide-soort, die daarnaast sporadisch in weilanden wordt waargenomen (Van Aartsen en Van der Goot, 1981, Van Veen 1984). *Laphria flava* daarentegen is geen soort van heidevelden. Het is een bosbewoner, met een voorkeur voor naaldbos (Van Veen, 1984). De volwassen dieren jagen vanaf boomstronken en -stammen (Van Aartsen en Van der Goot, 1981). De eieren worden in spleten van hout gelegd, de larven leven in het hout (zie Van Veen, 1984).

Op heidevelden zal de soort een invlieger zijn vanuit aangrenzende bossen, maar geenszins typisch voor de heide zelf. Daar het voorkomen van de soort bepaald zal worden door de aanwezigheid van bos, zal de soort ongevoelig zijn voor veranderingen of storingen in heidevelden. Dit tenzij de heide natuurlijk bos wordt, maar dat is ongewenst. Ik wil daarom het gebruik van *L. flava* als toetssoort in heidevelden afraden.

Summary

Laphria flava was proposed as a critical species for heathlands by Van der Bund (1986). But because the species is mainly living in woods, it can not be considered as a critical species for heathlands and must not be used as such.

Literatuur

Aartsen B. van & V.S. Van der Goot, 1981, De jachtgewoonten van een aantal roofvliegen in Nederland (*Diptera; Asilidae*), Entomologische Berichten, Amsterdam (41)7, p:97-101.

Bund C. J. van de, 1986, Diersoorten als toets voor de natuurwaarde van heide, De Levende Natuur (87)1, p:14-23.

Haken B. ten, Van Veen M. & Th. Zeegers, 1985, Leeft de insectengemeenschap, Trias (14)3, p:11-14.

Heerdt P. F. van & M. F. Mörzer-Bruyns, 1960, A biocenological investigation of the yellow dune region of Terschelling, Tijdschrift voor Entomologie. (103)3/4, p:225-275.

Veen M. van, 1984, De blaaskopvliegen en roofvliegen van Nederland en België 5de gewijzigde druk, p:1-52, Jeugdbondsuitgeverij, 's-Graveland.

M. van Veen
Sumatraplantsoen 21-b
1095 HW Amsterdam

Roofvliegen als toetssoorten in heidevelden

Door Van de Bund (1986) werden in De Levende Natuur (87)1 toetssoorten voor de natuurwaarde van heidevelden gegeven. De toepassing van toetssoorten is duidelijk. Het is voor een beheerder ondoenlijk om een grondige inventarisatie van vooral de ongewervelden uit te voeren. Daarvoor zijn de aantallen individuen en soorten te groot en de soorten te moeilijk herkenbaar. Daarnaast brengt ook de gekozen vangmethode beperkingen aan in het aantal te vangen soorten (Ten Haken et al., 1985), zodat bepaalde soorten niet gevangen kunnen worden. Zelfs bij grondig uitgevoerde studies (zoals Van Heerdt & Mörzer-Bruyns, 1960) blijken er soorten te worden gemist.